

1^ο ΟΛΟΗΜΕΡΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΡΑΦΗΝΑΣ

**Συμμετοχή στην Χελωνο-πρόκληση:
«Χελωνάκια σε κίνδυνο»**

Η Μόλυ, ο
Λεονάρντο, η Σαρλότ
και η Χριστίνα

Η Χριστίνα
σώζει τον
Λεονάρντο και
τη Σαρλότ, τα
δύο μικρά
χελωνάκια..

Ήταν μία ζεστή όμορφη μέρα του Μαΐου.

Η Μόλυ μια μεγάλη θαλάσσια χελώνα καρέτα καρέτα κολυπούσε κοντά στο κόλπο του Λαγανά.

Σαν βράδιασε βγήκε σιγά στην ήρεμη παραλία για να γεννήσει τα αυγά της.

Περπάτησε στο πίσω μέρος της παραλίας, έσκαψε βαθιά μέσα στο χώμα και άφησε τα αυγουλάκια της. Μετά τα σκέπασε με μπόλικη άμμο και πήρε ξανά το δρόμο προς τη θάλασσα. Πριν αποχαιρετήσει τη παραλία, γύρισε και κοίταξε σκεπτική...άραγε θα ξαναρχόταν εδώ;

201 ayaşılard

Πέρασαν σχεδόν 2 μήνες και έπειτα μια πολύ ζεστή μέρα του Ιουλίου αργά αργά το βράδυ ακούστηκε ένας παράξενος θόρυβος. Σε λίγο άρχισαν να προβάλλουν μικρά κεφαλάκια από χελωνάκια και να προσπαθούν να ανέβουν από το βαθύ λάκο με την άμμο στην επιφάνεια της παραλίας.

Πίσω τους υπήρχε ένας δρόμος. Ακριβώς πάνω στο πεζοδρόμιο φεγγοβόλούσε ένα δυνατό φώς. Μάλλον το ξέχασαν αναμμένο σκέφτηκα. Είπε ένας γλάρος που πετούσε εκεί ψηλά και παρατηρούσε όλα όσα συνέβαιναν στην παραλία.. Καλά δεν θυμήθηκαν ότι εδώ είναι παραλία που προστατεύουμε τα αυγά των χελώνων;

Άρχισα να φοβάμαι...θα μπορέσουν τα μικρά χελωνάκια να βρουν το δρόμο προς τη θάλασσα ή...δεν ήθελα ούτε να το σκεφτώ..κι όμως οι φόβοι μου βγήκαν αληθινοί.

Όλα μα όλα τα χελωνάκια
μπερδεύτηκαν....

Άρχισαν να κινούνται το ένα πίσω
από το άλλο προς τη μεριά που
έφεγγε το δυνατό φώς.

Φτάσανε στο δρόμο και ξαφνικά
ένα μεγάλο τζιπ πέρασε και
πάτησε κάμποσα από αυτά.

Όλα πέθαναν κάτω από τις βαριές
ρόδες του αυτοκινήτου.

Όλα;; όχι να δύο από αυτά
σώθηκαν.

Ήταν ο Λεονάρντο και η Σαρλότ.
Τα χελωνάκια τρομαγμένα,
γύρισαν και άρχισαν να ψάχνουν
τη φωλιά τους. Ήθελαν μάλλον να
κρυφτούν, ή να πάνε στη
θάλασσα; Ούτε και αυτά δεν
ήξεραν. Έλα Λεονάρντο είπε η
Σαρλότ. Θα κρυφτούμε σήμερα
εδώ και αύριο βλέπουμε. Ελα αυτη
είναι η φωλιά μας. Κάτσε εδώ και
μη κουνιέσαι καθόλου...

Την άλλη μέρα πρωι πρωι εκεί κοντά στη φωλιά των δύο μικρών χελώνων άρχισαν να έρχονται κάποιοι άνθρωποι. Ένας από αυτούς κρατούσε ένα μακρύ κοντάρι..τι να είναι άραγε αυτό, αναρωτήθηκε η Σαρλότ.

Τι το θέλει;; Μακάρι να πάει πιο μακριά από μας. Μακάρι να φύγει...δεν θέλω να βλέπω ανθρώπους τους φοβάμαι...

Δεν πρόλαβε να τελειώσει τη σκέψη της και χρατς το μακρύ κοντάρι χώθηκε στην άμμο.

Ωχ, Ωχ, η πλατούλα μου πονάει Λεονάρντο..και μένα Σαρλότ πονάει και νομίζω πως τρέχει και αίμα. Μας τραυμάτισε αυτός ο άνθρωπος. Γιατί; Τι του κάναμε;; Και τώρα τι θα κάνουμε;; Μπορείς να περπατήσεις; Να φτάσουμε έως τη θάλασσα; Θα προσπαθήσω δεν ξέρω απάντησε ο Λεονάρντο...

Εκεί λίγο πιο κάτω, η Χριστίνα, ένα μικρό κοριτσάκι είχε έρθει με τον μπαμπά της, εκείνη την ημέρα για να κολυπήσουν και να περάσουν ξέγνοιστα στη παραλία.

Ο μπαμπάς καθόταν κάτω από μία ξαπλώστρα και δίπλα του υπήρχε ένα καλάθι με φρούτα και πάγο. Τα είχε για τη Χριστίνα, να της τα δώσει όταν θα έβγαινε από τη θάλασσα.

Η Χριστίνα ήταν πολύ χαρούμενη, πλατσούριζε στα νερά και χαιρόταν. Σηκώθηκε κάποια στιγμή και εκεί που πήγε να περπατήσει, σκόνταψε πάνω σε κάτι σκληρό. Έσκυψε και τι να δει, δύο μικρά πανέμορφα χελωνάκια, την κοίταζαν και στο πρόσωπό τους φαινόταν πως πονάνε. Τότε διαπίστωσε πως πάνω στα μικρά καβούκια υπήρχαν διάσπαρτες τρύπες..

ΩΩΩΩΩ τώρα κατάλαβα...ήταν
τραυματισμένα!!! Χρειάζοντουσαν
βοήθεια... Τι νά κάνω;;

Η Χριστίνα έτρεξε στον μπαμπά της
γεμάτη αγωνία.

Μπαμπά, μπαμπά, τρέξε δύο μικρά
χελωνάκια είναι εδώ παρακάτω
τραυματισμένα. Τι θα κάνουμε;

Ο μπαμπάς της Χριστίνας, έτρεξε και βρήκε τον ναυαγοσώστη τον κ. Δημήτρη. Τον ήξερε από παλιά, ήταν φίλοι. Δημήτρη, τρέξε, πρέπει να ειδοποιήσεις τους γιατρούς από τον Αρχέλωνα. Δύο μικρά χελωνάκια χρειάζονται βοήθεια...

Ο κ. Δημήτρης χωρίς να χάσει καιρό ειδοποίησε το ΚΕΝΤΕΟ ΔΙΑΣΩΣΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΧΕΛΩΝΑΣ.

Σε λίγο φάνηκε στη πλάζ ένα ειδικό αυτοκίνητο, σαν ασθενοφόρο. Κατέβηκαν 3 άνθρωποι που κουβαλούσαν ένα φορείο.

Πήγαν στο σημείο που τους έδειξε η Χριστίνα.

Τα χελωνάκια είχαν καταλάβει πως το κοριτσάκι θα τα βοηθούσε και περίμεναν εκεί.

Οι διασώστες από το ΚΕΝΤΡΟ με πολύ προσεκτικές κινήσεις σήκωσαν από την άμμο τα χελωνάκια και τα τοποθέτησαν στο φορείο. Τα έβαλαν μέσα στο ασθενοφόρο. Μία κοπέλα κάτι τους έσταξε μέσα στο στόμα, κάτι σαν φάρμακο/σιρόπι.

Στο ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΣΩΣΗΣ η ΣΑΡΛΟΤ και ο ΛΕΟΝΑΡΝΤΟ έμειναν περίπου 2 εβδομάδες. Εκεί είχαν ό,τι χρειάζονταν μέχρι να μπορέσουν να κολυμπήσουν χωρίς βοήθεια και χωρίς να πονάνε.

ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΔΙΑΣΩΣΗΣ

Όταν έγιναν καλά και στα καβούκια τους εκλείσαν οι πληγές τους, οι διασώστες τα πήγαν ένα βράδυ πάλι στη παραλία και τα άφησαν. Εκεί βρισκόταν η Χριστίνα που ήθελε να τα αποχαιρετήσει. Καλό ταξίδι τους φώναξε σιγανά...τα μικρά χελωνάκια μπήκαν στη θάλασσα και άρχισαν να κολυμπούν προς το πέλαγος. Ίσως και να συναντούσαν τη μαμά Χελώνα Μόλυ που πριν από 2 μήνες τα είχε αφήσει εκεί κάτω από την άμμο...

